

med Undtagelse af, at det ikke omfatter alle Industriens Arbejdere, efter som Arbejderne i det almindelige og usarlige Haandværk ikke ere medtagne og Understøttelserne altsaa heller ikke lagte over paa det offentlige paa den Maade, som der maa antages, at Fællesrepræsentationen har ønsket det, nemlig med faste Beløb ligesom for de under Loven indbefattede Arbejdere, saaledes som det var foreslaaet i det af C. Berg i 1891 fremsatte Forslag. Sølge dette skulde de Ulykkestilfælde for Arbejdere under Arbejdet, som ikke efter hans Forslag skulde bæres af de industrielle Virksomheder, overtages af de forenede Kommuner efter samme Regler som hine.

Angaaende de Grunde, som foranledigede det i Fjor arbejdende Udvalgs Flertal — deriblandt det Medlem, Udvalgets Formand, som havde indbragt C. Bergs Forslag til Prøvelse — til at fraraade den kommunale afgiftsfrie Ulykkesforsikring med faste Forsørgelsesbeløb, henvises til den forrige Betænkning, idet nærværende Udvalgs Flertal tiltræder dem.

Men Udvalgets Flertal har ej heller kunnet slutte sig til det af et Mindretal stillede Forslag om i nærværende Lov om Sikring af Arbejdere mod Virkningerne af Driftsulykker under Arbejdet i Virksomheder med farlige Driftsmidler og paavisselig professionel Fare, at optage Bestemmelser om offentlig Understøttelse uden for Fattigvæsenet til alle andre Arbejdere til Lands og til Søs, baade naar de arbejde for en Arbejdsgiver, og naar de arbejde for egen Regning. En saadan Understøttelseslov forudsætter — i Modsætning til Sikringsloven — et statistisk Grundlag, dersom man tilnærmelsesvis skal kunne angive de deraf for Kommunen opstaaede Udgifter, og et saadant mangler ganske, hvad der allerede er meget betænkeligt.

Dernæst mener Udvalgets Flertal, at man ikke bør foregribe en mere tilfredsstillende Ordning af denne særdeles omfattende Sag, men just holde Vejen aaben — særlig for Landbrugets almindelige Arbejdere, og for Søfarten — for en Lov, som i sine Virkninger i væsentlig højere Grad end Mindretallets Forslag nærmer sig til den af Flertallet foreslaaede Sikringslov. Denne sidste

Tilvejebringelse vil i og for sig betegne et saa stort Fremstribt paa det mere begrænsede Omraade, hvor Trangen til en særlig Beskyttelse ved Lovgivning er erkendt i alle Lande at være til Stede, og hvor en Bidragspligt i Forhold til det enkelte Erhvervs særlige Fare lader sig begrunde.

Ved Begrænsningen haaber derhos Udvalgets Flertal at lette Gennemførelsen af denne Sag, som i 12 Aar har ventet paa en Løsning; ved en Udvidelse vil det blive af Betydning, at Erfaringer ere indvundne. Paa Grund af de forskelligartede Forhold ville dog under alle Omstændigheder Udvidelser betinge væsentlige Afvigelser fra den for Industriarbejdere foreslaaede Organisation af Sikringen, hvorfor Udvalgets overvejende Flertal saa meget mere er af den bestemte Formening, at Reformen ikke maa udskydes af Hensyn til, at den ikke omfatter alle, men kun de Arbejdere, som man med Rette fortrinsvis baade andetsteds og her til Lands har havt for Øje.

Efter at Lovforslaget i Aar er begrænset til visse Industriarbejdere, har Udvalget af Hensyn dertil faaet en noget forandret Sammensætning. Der blev i Fjor heller ikke Lejlighed til Samraad med Indenrigsministeren, hvad nærværende Udvalg har haft. Der har dernæst for Udvalget foreligget Andragender saavel fra Arbejdsgivere som fra Arbejdere (Bilag 2 og 3), som have været Genstand for Udvalgets Undersøgelser. Disse forskellige Omstændigheder have bewirket, at en Række Ændringsforslag ere fremsatte dels af hele Udvalget, dels af Flertal og dels af Mindretal. For de af hele Udvalget eller Flertallet stillede Ændringsforslag gælder det, at de for en større Dels Bedkommende ere af redaktionel Beskaffenhed; de øvrige ledsages med de efterstaaende Bemærkninger.

Ved Ændringsforslaget Nr. 1 har Udvalget i Anledning af Arbejdsgiver-Andragendet endnu bestemtere udtrykt, hvad der forstaaes ved „Ulykkestilfælde under Arbejdet“ og hvilke Undtagelserne fra Reglen ere.